

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/553/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113214070
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113214070.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa L. A., štátneho občana Slovenskej republiky, bytom P. XXXX/XC, A., v konaní zastúpeného JUDr. Michalom Fraňom, bytom SNP 124/7, Trenčianske Teplice proti odporcom 1/ S. B., rod. F., štátnej občianske P. republiky, bytom R. XXX, v konaní zastúpená JUDr. Michalom Mudrákom, advokátom, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, 2/ L. B., štátnemu občanovi P. republiky, bytom T. XXXX/X, A., v konaní zastúpeného Mgr. Michalom Zemanom, advokátom, so sídlom Bratislava, Medená 18, 3/ Belize Group s.r.o. v likvidácii, so sídlom Bzince pod Javorinou 602, IČO 44 023 286, v konaní zastúpeného opatrovníčkou Janou Maliníkovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Považská Bystrica, 4/ LOGROS, s.r.o., so sídlom Vajanského 6, Trenčín, IČO 44 699 379, v konaní zastúpeného JUDr. Róbertom Faturom, advokátom, so sídlom Centrum 18/23, Považská Bystrica, 5/ Slovenskej republike - Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom Chlumeckého 2, Bratislava, o náhradu škody, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 20C 63/2013-99 zo dňa 4. februára 2015, v senáte jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach vo výrokoch I., III., IV., V. a VI. potvrdzuje.

Odporcom 1/ až 5/ sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa proti odporcom 1/, 2/, 4/, 5/ zamietol /výrok I. rozsudku/, odporca 3/ uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 31.050,- eur spolu s úrokom z omeškania 8,5% ročne zo sumy 31.050,- eur od 29.8.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, navrhovateľovi proti odporcovi 3/ náhradu trov konania nepriznal /výrok II. rozsudku/, vo zvyšku návrh proti odporcovi 3/ zamietol /výrok III. rozsudku/, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcom 1/, 2/ náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 3.443,40 eur, do rúk právneho zástupcu odporcov 1/, 2/, do troch dní od právoplatnosti rozsudku /výrok IV. rozsudku/, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi 4/ náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 3.906,54 eur, do rúk právneho zástupcu odporcu 4/, do troch dní od právoplatnosti rozsudku /výrok V. rozsudku/ a odporcovi 5/ proti navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal /výrok VI. rozsudku/. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa domáhal, aby súd zaviazal odporcov 1/ až 5/ spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu škody v sume 34.010,- eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 22.9.2009 do zaplatenia z dôvodu, že navrhovateľ na dobrovoľnej dražbe konanej dňa 21.9.2009 nadobudol vlastníctvo nehnuteľností - byt č.3 na 1. poschodí bytového domu s.č. 1659, postaveného na pozemku parc.č. 1618/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2330 m², vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a podielu na pozemku parc.č. 1618/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 836 m² a parc.č. 1618/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1496 m² vo výške 81/2543-ín, zapísané na LV č. 4988 vedenom Správou

katastra Trenčín pre k.ú. Trenčín /ďalej len „predmetné nehnuteľnosti“/. Dražobníkom bol odporca 4/. Navrhovateľ ako vydražiteľ vyplatil na účet navrhovateľa dražby - odporcu 3/ sumu 31.050 eur a za odporkyňa 1/ dňa 9.10.2009 sumu 2.960 eur titulom exekúcie EX 1316/2009 vedenej exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom. Okresný súd Trenčín rozsudkom sp. zn. 14C/196/2009 zo dňa 12.09.2011 rozhodol, že uvedená dobrovoľná dražba je neplatná. Odporcovia 1/ až 5/, ktorí svojím konaním spôsobili, že okresný súd rozhodol o neplatnosti dražby zo dňa 21.9.2009 spôsobili navrhovateľovi škodu spoločne a nerozdielne vo výške minimálne 34.010,- eur. Predmetné nehnuteľnosti sa stali predmetom dražby, pretože odporkyňa 1/ nespĺcala úver odporcovi 3/ podľa zmluvy o úvere a zmluvy o zriadení záložného práva. Správa katastra v Trenčíne povolila vklad záložného práva k uvedeným nehnuteľnostiam, i keď záložnú zmluvu s odporcom 3/ podpísala iba odporkyňa 1/ a to napriek tomu, že v tom čase tieto nehnuteľnosti patrili do jej BSM spoločne s odporcom 2/. Odporcovia 1/ a 2/ sú v súčasnosti opäť vedení ako vlastníci predmetného bytu.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. 14C/196/2009-214 zo dňa 12.9.2011, právoplatným dňa 15.11.2011 určil, že dražba konaná dňa 21.9.2009, ktorej predmetom bolo draženie predmetných nehnuteľností v bezpodielovom spoluvlastníctve odporcov 1/, 2/, vykonaná odporcom 4/ na návrh odporcu 3/ v prospech navrhovateľa ako vydražiteľa je neplatná. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že dražba bola súdom vyhlásená za neplatnú, z dôvodu, že Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. 15C 338/201028 zo dňa 20.1.2011 vyhovel návrhu odporcu 2/ a určil, že je neplatná zmluva o zriadení záložného práva uzavretá dňa 27.10.2008 odporkyňou 1/ ako záložcom a odporcom 3/ ako záložným veriteľom, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva k uvedenému bytu a spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a pozemku. Za neplatnú bola zmluva o zriadení záložného práva súdom určená podľa § 40a, § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že založené nehnuteľnosti boli v BSM odporcov 1/, 2/ a odporkyňa 1/ zmluvu uzavrela bez vedomia a súhlasu odporcu 2/, pričom nešlo o bežnú vec. V konaní vo veci 14C/196/2009 na pojednávaní dňa 31.3.2010 navrhovateľ predložil príjmový pokladničný doklad zo dňa 21.9.2009 o zaplatení dražobnej zábezpeky 4.000 eur v prospech dražobníka, t.j. odporcu 4/ a príkaz na úhradu zo dňa 24.9.2009 v sume 27.050 eur v prospech účtu č. 0687256001/5600 vedený v Dexia banke, a.s., pričom išlo o účet odporcu 3/, na ktorý mal navrhovateľ vyplatiť cenu vydraženia podľa predloženého listu odporcu 4/ zo dňa 21.9.2009. Uvedené číslo účtu sa zhoduje s číslom účtu, na ktorý posielala odporkyňa 1/ splátky úveru odporcovi 3/. Zo zhodných tvrdení navrhovateľa dražby, t.j. odporcu 3/ a dražobníka, t.j. odporcu 4/ prednesených na uvedenom pojednávaní vyplynulo, že na základe ich vzájomnej dohody bol navrhovateľ ako dražiteľ inštruovaný, aby cenu vydraženia 27.050 eur zaslal na účet odporcu 3/. Odporca 3/ uviedol, že aj dražobná zábezpeka 4.000 eur bola odporcom 4/ odovzdaná odporcovi 3/. Žiaden z účastníkov netvrdil, žeby nejaká časť výťažku z dražby bola poukázaná odporcom 1/, 2/. Odporca 3/ uviedol, že výťažok dražby ostal v pokladni odporcu 3/, no jeho tvrdenie, že odporca 3/ odporcovi 4/ uhradil odmenu za vykonanie dražby, odporca 4/ nepotvrdil, pričom v spise 14C 196/2009 sa nenachádza žiaden doklad o tom, žeby nejaká časť z výťažku dražby bola vyplatená odporcovi 4/ titulom nákladov dražby. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 9.10.2009 bolo zistené, že navrhovateľ vyplatil v uvedený deň súdному exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi, exekútorsky úrad v Šali sumu 2.960 eur s uvedeným účelom platby: úhrada EX 1316/09. Sumu 2.960 eur navrhovateľ podľa svojho tvrdenia zaplatil z dôvodu, že kataster pochybil, keď na predmetnom liste vlastníctva zaevidoval exekučné záložné právo v prospech veriteľa pohľadávky, ktorú mali splniť odporcovia 1/ 2/ a navrhovateľ chcel, aby táto ľarcha bola z listu vlastníctva vymazaná, preto za odporcov 1/ a 2/ vyplatil dlh súdному exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi. Konateľ odporcu 3/ vystavil odporcovi 4/ potvrdenie zo dňa 30.9.2009 o zaplatení ceny dosiahnutej vydražením, v ktorom je uvedené, že navrhovateľ, ktorý vydražil predmetný byt na dobrovoľnej dražbe dňa 21.9.2009, uhradil cenu dosiahnutú vydražením vo výške 27.050 eur, pričom zostávajúca časť ceny dosiahnutej vydražením vo výške 4.000 eur bola odovzdaná dražobníkom odporcovi 3/ ako navrhovateľovi dražby a započítala sa do ceny vydraženia. Odporca 4/ listom zo dňa 6.11.2009 vyúčtoval odporcovi 3/ náklady dražby konanej dňa 21.9.2009 v celkovej sume 2.404,52 eur a vystavil mu dňa 6.11.2009 faktúru č. 20090007 znejúcu na sumu 2.404,52 eur. V písomnom podaní zo dňa 19.12.2014 odporca 4/ uviedol, že odporca 3/ predmetnú faktúru č. 20090007 na sumu 2.404,52 eur odporcovi 4/ doteraz neuhradil. Odporca 4/ teda doteraz z predmetnej dražby, jej výťažku neprevzal žiadnu sumu. Na internetovom výpise z LV č. 4988 k.ú. Trenčín sú odporcovia 1/, 2/ vedení ako bezpodieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností, pričom ako titul nadobudnutia je uvedené rozhodnutie Okresného súdu Trenčín spis. zn. 14C 196/2009.

Uvedené skutočnosti súd prvého stupňa posúdil podľa § 100 ods. 1, § 101, § 106 ods. 1 a 2, § 107 ods. 1 a 2, § 420 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa § 32 ods. 1 a 3 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a uviedol, že navrhovateľ sa domáha, aby súd uložil odporcom 1/ až 5/ solidárnu povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 34.010 eur. Uvedený nárok sa skladá zo sumy 31.050 eur, ktorú vyplatil navrhovateľ v súvislosti s dobrovoľnou dražbou bytu odporcov 1/, 2/ konanou dňa 21.9.2009 a zo sumy 2.960 eur, ktorú vyplatil navrhovateľ súdnemu exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi na exekúciu EX 1316/2009, aby oprostil predmetný byt od exekučnej ťarchy. Proti odporcom 1/ až 4/ uplatnil uvedenú peňažnú pohľadávku jednak ako nárok na náhradu škody z dôvodu porušenia povinností odporcami a jednak ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Proti odporcovi 5/ sa navrhovateľ zaplattenia náhrady škody domáhal z dôvodu, že podľa neho Správa katastra v Trenčíne vydala nezákonné rozhodnutie, keď v konaní V 6337/08 povolila vklad záložného práva na predmetný byt, hoci zmluva o zriadení záložného práva bola neplatná, pretože ju nepodpísal aj druhý bezpodielový spoluvlastník. Aby súd mohol priznať právo na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí navrhovateľ tvrdiť a preukázať, že boli splnené všetky predpoklady zodpovednosti odporcov za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorými sú: 1/ protiprávny úkon /resp. porušenie povinnosti/, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti a 4/ zavinenie. V prípade, že nie je splnený čo i len jeden zo zákonných predpokladov, zodpovednosť za škodu nevzniká. Protiprávny úkon môže spočívať v porušení povinnosti majúcej základ v právnom predpise, alebo v záväzkovom vzťahu. Navrhovateľ svoj nárok na náhradu škody oprel o tvrdenie, že všetci odporcovia svojimi úkonmi prispeli k tomu, že nakoniec bola dobrovoľná dražba vyhlásená za neplatnú a navrhovateľovi vznikla škoda. V prípade odporkyne 1/ navrhovateľ poukazoval na konkrétne porušenie povinnosti, pretože odporkyňa 1/ v rozpore s ustanovením § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka uzavrela s odporcom 3/ zmluvu o zriadení záložného práva zo dňa 27.10.2008 na predmetný byt za účelom zabezpečenia pohľadávky z úveru, ktorý jej poskytol odporca 3/, pričom zmluvu o zriadení záložného práva odporkyňa 1/ uzavrela bez vedomia a súhlasu odporcu 2/ ako druhého bezpodielového spoluvlastníka. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané tvrdené konanie odporkyne 1/, ktoré súd vyhodnotil ako protiprávny úkon, ktorý je v rozpore s ustanovením § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože na tento právny úkon spadajúci do kategórie "mimo rámca bežných vecí" nemala potrebný súhlas manžela, keďže založená nehnuteľnosť patrila do spoločného majetku odporcov 1/, 2/, do ich BSM, v dôsledku čoho bola následne zmluva o zriadení záložného práva určená za neplatnú rozsudkom Okresného súdu Trenčín rozsudkom č.k. 15C 338/2010-28 zo dňa 20.1.2011 podľa § 40a Občianskeho zákonníka, a to na základe návrhu odporcu 2/, ktorý sa návrhom na začatie konania dovolal jeho neplatnosti. Navrhovateľ neuviedol, akú konkrétnu povinnosť mal porušiť odporca 2/, len všeobecne odkázal na to, že konaním odporcov bola navrhovateľovi spôsobená škoda. Z vykonaného dokazovania nevyplýval žiadny protiprávny úkon odporcu 2/. Pokiaľ odporca 2/ podal návrh na určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva a následne návrh na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, toto jeho konanie, na ktoré poukazoval navrhovateľ, nemožno vyhodnotiť ako protiprávne, pretože odporca 2/ sa na súde domáhal ochrany svojich ohrozených alebo porušených práv, ktoré mu priznávajú príslušné právne predpisy. Z ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách vyplýva právo osobe, ktorá tvrdí, že bola dotknutá na svojich právach domáhať sa na súde určenia neplatnosti dražby, ak bol porušený zákon o dobrovoľných dražbách alebo sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy. Ustanovenie § 40a v spojení s § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka dáva oprávnenej osobe, ktorú jej manžel obišiel pri právnom úkone v nie bežnej veci ohľadom spoločného majetku, právo domáhať sa na súde určenia relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu. Navrhovateľ uvádzal, že odporca 3/ ako navrhovateľ dobrovoľne dražby mal mať vedomosť o tom, že predmetná zmluva o zriadení záložného práva, na základe ktorej bola vykonaná dobrovoľná dražba, musí byť podpísaná oboma odporcami 1/, 2/ ako bezpodielovými spoluvlastníkmi a odporca 4/ ako dražobník mal odporcu 3/ na túto skutočnosť tiež upozorniť. Opäť ale navrhovateľ nekonkretizoval, aké konkrétne povinnosti odporcovia 3/ a 4/ tým porušili. To, že odporca 3/ navrhol vykonať dobrovoľnú dražbu, hoci zmluva o zriadení záložného práva nebola uzavretá oboma odporcami 1/, 2/ ako spoluvlastníkmi nehnuteľností a odporca 4/ napriek tomu dražbu bytu vykonal, nie je samo o sebe konaním, ktoré by sa objektívne priečilo právu. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že právny úkon, ktorý má vadu majúcu za následok jeho tzv. relatívnu neplatnosť v zmysle ustanovenia § 40a Občianskeho zákonníka, sa považuje za platný /so všetkými právnymi dôsledkami z neho vyplývajúcimi/, pokiaľ ten, na ochranu ktorého je dôvod neplatnosti právneho úkonu určený /oprávnená osoba/, sa neplatnosti nedovolá. Z vykonaného dokazovania nijako nevyplývalo, žeby v čase začatia dobrovoľne dražby na základe návrhu odporcu 3/ a v čase vykonania dražby odporcom 4/ sa odporca 2/ ako druhý spoluvlastník nehnuteľností v zmysle § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka už dovolával relatívnej

neplatnosti právneho úkonu a preto odporcovia 3/, 4/ nemali dôvod pochybovať o správnosti zápisu údajov v katastri nehnuteľností. Konanie o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva bolo na Okresnom súde Trenčín začaté na návrh odporcu 2/ až v roku 2010. Vzhľadom na uvedené skutočnosti predmetná zmluva o zriadení záložného práva bola potom zo strany odporcov 3/, 4/ v období navrhnutia a vykonania dobrovoľnej dražby v roku 2009 opodstatnene považovaná za platnú a v tejto súvislosti im nie je možné pričítať porušenie žiadnej povinnosti. Navrhovateľ neuviedol iné konanie, ktorým by odporcovia 3/, 4/ porušili právnu povinnosť smerujúcu ku majetkovej ujme navrhovateľa, netvrdil ani okolnosti, na základe ktorých by bola založená osobitná zodpovednosť odporcov 1/ až 4/ za škodu v zmysle príslušných právnych predpisov. Pokiaľ ide o zaplatenie sumy 2.960 eur, navrhovateľ bližšie nezodôvodnil oprávnenosť požiadavky na zaplatenie tohto nároku voči odporcom 3/ až 5/, hoci súd za týmto účelom odročil jedno pojednávanie na nový termín. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu toho účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme, o ktorú sa účastník pri uplatnení práva, alebo pri bránení práva opiera. S poukazom na uvedené mal súd za to, že navrhovateľ neunesol bremeno tvrdenia, ktoré na ňom spočívalo v zmysle ustanovenia § 101 ods.1 O.s.p.. Škoda predstavuje majetkovú ujmu, spočívajúcu v zmenšení majetku poškodeného a vyjadriteľnú v peniazoch. Ide o rozdiel v hodnote majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody. Z listinných dôkazov obsiahnutých v spise 14C/196/2009 boli preukázané tvrdenia navrhovateľa, že majetok navrhovateľa sa zmenšil o čiastku 31.050 eur, ktorú vyplatil v súvislosti s dobrovoľnou dražbou v dvoch platbách dňa 21.9.2009 v sume 4.000 eur a dňa 24.9.2009 v sume 27.050 eur a ďalší majetkový úbytok navrhovateľa predstavuje suma 2.960 eur, ktorú dňa 9.10.2009 navrhovateľ vyplatil na účet súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára titulom exekúcie vedenej u exekútora pod spis. zn. EX 1316/2009. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania existencie príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti odporcov a vznikom škody v majetkovej sfére navrhovateľa. Príčinná súvislosť predstavuje objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku. Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou bude daná vtedy, ak škoda vznikla ako dôsledok nesplnenia zmluvnej povinnosti odporcu, t.j. ak je medzi nimi bezprostredný vzťah príčiny a následku. Atribútom príčinnej súvislosti je "priamosť" pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo / bezprostredne/ predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný. Nestačí, ak je tento vzťah iba sprostredkovaný /rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 3. 2007, sp. zn. 3 Cdo 32/2007/. Ako už bolo vyššie konštatované odporcovia 2/ až 4/ žiadnu právnu povinnosť neporušili a preto nemôže na ich strane existovať ani kauzálna súvislosť medzi porušením povinností zmenšením majetku navrhovateľa. Súd potom skúmal existenciu príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti odporkyne 1/ a vznikom škody v majetkovej sfére navrhovateľa. V konaní bolo nesporne preukázané, že odporkyňa 1/ bez súhlasu a vedomia odporcu 2/ ako druhého bezpodielového spoluvlastníka uzavrela dňa 27.10.2008 s odporcom 3/ zmluvu o zriadení záložného práva na predmetný byt, pričom šlo o byt v BSM odporcov 1/, 2/. Na základe tejto zmluvy bola na návrh odporcu 3/ ako veriteľa pohľadávky zabezpečenej záložným právom odporcom 4/ vykonaná dňa 21.9.2009 dobrovoľná dražba, v ktorej byt so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu a na pozemku vydražil navrhovateľ, ktorý vyplatil odporcovi 4/ dňa 21.9.2009 dražobnú zábezpeku 4.000 eur a na účet odporcu 3/ vyplatil dňa 24.9.2009 zvyšnú cenu vydraženia 27.050 eur, t.j. spolu 31.050 eur. Dňa 9.10.2009 zaplatil navrhovateľ sumu 2.960 eur exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi, a túto platbu odôvodňoval tým, aby bola vymazaná exekučná ľarcha zapísaná na liste vlastníctva vydraženom byte. Navrhovateľ keďže vlastníctvo nadobudol príklepom na dražbe bol potom zapísaný ako vlastníak predmetnej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností. Následne sa do reťazca udalostí pridružila nová okolnosť, a to rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 15C/338/2010-28 zo dňa 20.1.2011, ktorým bola zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 27.10.2008 určená za neplatnú na základe návrhu odporcu 2/. Keďže zmluva o zriadení záložného práva bola citovaným rozsudkom určená za neplatnú, z tohto dôvodu bola dobrovoľná dražba konaná dňa 21.9.2009 rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/196/2009-214 zo dňa 12.9.2011, právoplatného dňa 15.11.2011 určená za neplatnú. Podľa § 21 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách účinky príklepu zanikli ku dňu príklepu a obnovil sa právny stav pred dražbou. Na základe posledne citovaného rozsudku Správa katastra v Trenčíne v katastri nehnuteľností vyznačila stav platný pred dobrovoľnou dražbou, keď odporcov 1/, 2/, ktorým patrilo vlastníctvo pred dobrovoľnou dražbou, zapísala ako bezpodielových spoluvlastníkov bytu. Následkom tohto posledného javu, keď navrhovateľ prestal byť vlastníkom bytu došlo na strane navrhovateľa k vyššie uvedeným majetkovým úbytkom, ktoré vyplatil v roku 2009 v súvislosti s dobrovoľnou dražbou bytu a za účelom zbavenia bytu od exekučnej ľarchy. Zo sledu relevantných príčin a následkov však jednoznačne vyplýva, že zmenšenie majetku navrhovateľa nebolo

spôsobené priamo uvedeným protiprávnym konaním odporkyne 1/, pretože majetok navrhovateľa by sa nezmenšil, ak by zároveň nedošlo k ďalším udalostiam, t.j. k vykonaniu dobrovoľnej dražby, k uplatneniu relatívnej neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva odporcom 2/, k vyhláseniu zmluvy o zriadení záložného práva súdom za neplatnú, a k vyhláseniu dobrovoľnej dražby za neplatnú. Zodpovednosť nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Podľa názoru súdu z uvedených okolností vyplýva iba sprostredkované pôsobenie protiprávneho úkonu odporkyne 1/ na konečný následok, nejedná sa o priamy, bezprostredný vzťah príčiny a následku. Preto súd uzavrel, že v danom prípade neexistuje bezprostredná príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním odporkyne 1/, a tým zmenšením majetku navrhovateľa, náhrady ktorého sa domáha. Neboli teda splnené súčasne všetky základné podmienky vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré by opodstatňovali uložiť odporcom 1/ až 4/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi požadovanú pohľadávku z dôvodu náhrady škody. Navrhovateľ sa proti odporcom 1/ až 4/ domáhal zaplataenia peňažného nároku aj z titulom bezdôvodného obohatenia. Nepreukázal však, že medzi ním a odporcami 1/ až 4/ došlo podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka k vzniku záväzkového vzťahu z bezdôvodného obohatenia, ktoré obsahom by bola povinnosť odporcov vydať navrhovateľovi plnenie z bezdôvodného obohatenia. Nepreukázal, žeby odporcovia 1/ až 4/ získali bez právneho dôvodu, resp. z dôvodu, ktorý neskôr odpadol na úkor navrhovateľa majetkový prospech. Odporcovia 1/, 2/ popreli, žeby im bol z ceny vydraženia, ktorú vyplatil navrhovateľ odporcovi 3/ v rámci dobrovoľne dražby, vyplatená nejaká suma a takáto skutočnosť nevyplývala ani z obsahu spisu 14C/196/2009, v ktorom konaní bol vypočítaný odporca 3/. Konanie o zaplataenie sumy 2.960 eur bolo proti odporcom 1/ a 2/ uznesením zastavené, pre prekážku skôr začatej veci v inom konaní na tunajšom súde. Odporca 4/ po prijatí dražobnej zábezpeky 4.000 eur zloženej navrhovateľom dňa 21.9.2009 túto sumu odovzdal odporcovi 3/, čo je preukázané potvrdením o zaplataení ceny dosiahnutej vydražením vystaveným odporcom 3/ dňa 30.9.2009. Odporca 4/ poprel, žeby mu bola následne vyplatená nejaká časť z výťažku z dražby. Súd z vykonaného dokazovania napokon uzavrel, že návrh navrhovateľa je dôvodný len proti odporcovi 3/ čo do zaplataenia sumy 31.050 eur, a to na základe ustanovenia § 32 ods. 3 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Citované zákonné ustanovenie upravuje právo vydražiteľa na vrátenie výťažku dražby, t.j. peňažných prostriedkov, ktoré zaplatil vydražiteľ ako cenu dosiahnutú vydražením predmetu dražby v prípade, že je dražba právoplatne určená za neplatnú. Uvedené právo má vydražiteľ proti každému, kto prevzal výťažok dražby, čím je vymedzená aktívna a pasívna legitimácia z tohto záväzkového vzťahu. Predmetným ustanovením zákon upravuje situácie, keď dôjde k určeniu vykonanej dobrovoľnej dražby súdom za neplatnú, a je potrebné vrátiť vydražiteľovi peňažné prostriedky, ktoré zaplatil vydražiteľ za predmet vydraženia. Ide o osobitné ustanovenie, ktoré má prednosť pred ustanovením § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka regulujúcim záväzky z bezdôvodného obohatenia. Keďže z vykonaného dokazovania vyplývalo, že celý výťažok dražby si ponechal odporca 3/, medzi ním a navrhovateľom vznikol záväzkový vzťah na základe ustanovenia § 32 ods. 3 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, z ktorého vyplýva navrhovateľovi právo požadovať od odporcu 3/ vrátenie sumy 31.050 eur a odporcovi 3/ vyplýva tomuto právu navrhovateľa zodpovedajúca povinnosť. Súd tiež určil prvý deň omeškania odporcu 3/ so splnením povinnosti vrátiť navrhovateľovi sumu 31.050,- eur na deň 29.8.2013 a odporcu 3/ potom zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 31.050 eur od 29.8.2013 do zaplataenia.

Pokiaľ ide o návrh navrhovateľa proti odporcovi 5/, tu súd posúdil návrh navrhovateľa podľa § 3 ods. 1 písm. a), d), ods. 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2 a 4, § 9 ods. 2, § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a uviedol, že proti odporcovi 5/ sa navrhovateľ domáhal náhrady škody na tom skutkovom základe, že Správa katastra v Trenčíne v katastrálnom konaní vedenom pod sp. zn. V 6337/2008 zapísala záložné právo k bytu na základe absolútne neplatnej zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 27.10.2008, keďže túto zmluvu nepodpísal aj odporca 2/ ako ďalší bezpodielový spoluvlastník založených nehnuteľností, a je zrejmé, že zriadenie záložného práva nie je bežnou vecou, a teda na tento právny úkon je v zmysle § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka potrebný súhlas oboch manželov, pričom na základe tejto zmluvy bola vykonaná dobrovoľná dražba, ktorá bola následne vyhlásená za neplatnú. Podľa súdu navrhovateľ nie je oprávnený domáhať sa na súde náhrady majetkovej škody, ktorá mu mala vzniknúť nezákonným rozhodnutím zo dňa 5.11.2008, ktorým Správa katastra Trenčín v konaní V 6337/2008 povolila vklad záložného práva do katastra nehnuteľnosti na predmetný byt. Zákon č. 514/2003 Z.z. dáva právo domáhať sa uspokojenia práva na náhradu škody v dôsledku nezákonného rozhodnutia len taxatívne určenému okruhu osôb. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu

škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má len účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastrálnom konaní účastníkom konania o povolení vkladu je účastník právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti. V zmysle citovaného ustanovenia boli účastníkmi predmetného katastrálneho konania odporkyňa 1/ ako záložca a odporca 3/ ako záložný veriteľ, teda zmluvné strany zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 27.10.2008. Okrem toho súd dodal, že právoplatné rozhodnutie Správy katastra v Trenčíne o povolení vkladu záložného práva nebolo do dňa vyhlásenia tohto rozsudku zmenené alebo zrušené príslušným orgánom pre nezákonnosť tak, ako to ma na mysli ustanovenie § 5 a § 6 zákona č. 514/2003 Z.z. a preukázanie splnenia tejto podmienky bolo v danej veci podstatné pre ustálenie vzniku zodpovednosti štátu za škodu; splnenie tohto zákonného predpokladu navrhovateľ ani netvrdil. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na nesprávny úradný postup Správy katastra v Trenčíne, ktorá pred rozhodnutím o návrhu na vklad záložného práva zmluvu o zriadení záložného práva, jej platnosť dôsledne nepreskúmala, súd v tomto postupe správy katastra nevidel nesprávny úradný postup v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.. Takýmto postupom nedošlo k zbytočným prieťahom v konaní alebo inému nezákonnému zásahu do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Podľa súdu Správa katastra v Trenčíne nepochybila pri preskúmaní náležitostí zmluvy, platnosti zmluvy o zriadení záložného práva v zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. a keďže sa nikto nedovoľoval relatívnej neplatnosti zmluvy s poukazom na § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyhodnotila zmluvu ako platnú a na základe nej musela povoliť vklad záložného práva, o čom aj rozhodla dňa 5.11.2008. Ako už bolo vyššie uvedené podstatou relatívnej neplatnosti právneho úkonu je, že táto neplatnosť nepôsobí priamo zo zákona, ale je založená na vyvrátení domnienke platnosti tohto právneho úkonu, teda relatívne neplatný právny úkon spôsobuje následky ako by bol platným, pokiaľ nebol zbavený týchto následkov v dôsledku toho, že sa relatívnej neplatnosti dovolala oprávnená osoba.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody súd prvého stupňa návrh proti odporcom 1/, 2/, 4/, 5/ v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol, odporcu 3/ zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 31.050 eur spolu s úrokom z omeškania 8,5% ročne zo sumy 31.050 eur od 29.8.2013 do zaplatenia a vo zvyšku návrh proti odporcovi 3/ ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania potom rozhodol podľa § 142 ods. 1 a 2 O.s.p.. Odporcovia 1/, 2/, 4/, 5/, proti ktorým bol návrh v celom rozsahu zamietnutý, majú právo proti navrhovateľovi na plnú náhradu trov konania. Navrhovateľ bol vo vzťahu k odporcovi 3/ v prevažnej miere úspešný a podľa § 142 ods. 2 O.s.p. má proti odporcovi 3/ právo na pomernú náhradu trov konania. O náhrade trov konania rozhodol súd pri vyhlásení rozsudku tak, že odporcu 3/ zaviazal zaplatiť navrhovateľovi a navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcom 1/, 2/, 4/, 5/ náhradu trov konania v sume, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku. Keďže však navrhovateľ a odporca 5/ do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku svoje trovy konania nevyčíslili a zo spisu im žiadne trovy konania nevyplývajú, súd podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. nebol viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania vo vyhlásenom rozsudku a náhradu trov konania nepriznal navrhovateľovi proti odporcovi 3/ a rovnako nepriznal náhradu trov konania odporcovi 5/ proti navrhovateľovi. Odporcom 1/ a 2/ súd priznal proti navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 3.443,40 eur za trovy právneho zastúpenia a odporcovi 4/ v sume 3.906,54 eur za trovy právneho zastúpenia, ktoré vyčísliť podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátom za poskytovanie právnych služieb.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ a z odôvodnenia jeho odvolania vyplynulo, že napáda rozsudok súdu prvého stupňa s výnimkou výroku II., ktorým súd prvého stupňa odporcovi 3/ uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 31.050,- eur spolu s úrokom z omeškania 8,5% ročne zo sumy 31.050,- eur od 29.8.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľ na odôvodnenie svojho odvolania uviedol, že ako účastník dražby nadobudol vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam a na účet navrhovateľa dražby, odporcu 3/, zaplatil sumu 31.050,- eur. Okrem toho zaplatil za odporkyňa 1/ na účet súdneho exekútora sumu 2.960,- eur. Následne súd rozhodol, že táto dražba je neplatná, keď predtým bolo súdom určené, že zmluva o zriadení záložného práva je neplatná. Podľa navrhovateľa sa odporcovia v konaní ani raz nedotkli základnej otázky, a to je, že on riadne nadobudol vlastníctvo predmetného bytu, splnil všetky zákonom požadované podmienky, riadne zaň zaplatil, a napriek tomu teraz nie je ani vlastníkom bytu a nemá ani peniaze, ktoré zaň zaplatil. Ak súd tvrdí, že to je v poriadku tak on je potom vlastníkom bytu, a ak to v poriadku nie je, a vlastními súd odporcovia 1/ a 2/ hoci žiadny sú tak nerozhodol, sú odporcovia povinní nahradiť navrhovateľovi škodu. Pokiaľ ide o záložnú zmluvu, na podklade ktorej bola navrhovaná dražba predmetných nehnuteľností,

tak o tejto súd určil, že je neplatná z dôvodu porušenia § 145 Občianskeho zákonníka. Zmluvu uzatvárala odporkyňa 1/ s odporcom 3/ a obaja museli vedieť, že zmluva je pre rozpor s § 145 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Odporca 5/, ktorému bola zmluva predložená na zápis záložného práva do katastra nehnuteľností mal tiež povinnosť zo zákona skúmať, či predložená zmluva je platná. Túto povinnosť odporca 5/ nespĺnil a vklad záložného práva povolil. Odporca 5/ tak zodpovedá za škodu navrhovateľa, pretože jeho zamestnanci povolil vklad záložného práva z absolútne neplatnej zmluvy. O neplatnosti zmluvy musel vedieť aj odporca 2/, keď tento sa pri prevzatí dokladov týkajúcich sa vkladového konania záložného práva musel dozvedieť o podpise zmluvy odporkyňou 1/. Podľa navrhovateľa tak všetci žalovaní porušením povinností spôsobili, že dražba predmetných nehnuteľností bola súdom vyhlásená za neplatnú a preto je jeho nárok oprávnený. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Svoje odvolanie navrhovateľ dopĺňal písomnými podaniami, ktoré boli doručené odvolaciemu súdu v dňoch 07.01.2016 a 14.01.2016. V prvom z uvedených podaní zopakoval navrhovateľ svoj názor, že odporca 5/ mal pri vklade záložného práva na predmetný byt pochybiť, pretože mal prihliadnuť na absolútnu neplatnosť záložnej zmluvy, ktorá bola daná z dôvodu jej rozporu s § 145 Občianskeho zákonníka. Tým, že odporca 5/ povolil vklad záložného práva napriek absolútnej neplatnosti tejto zmluvy umožnil vykonanie dobrovoľnej dražby predmetného bytu, ktorá bola neskôr zrušená a navrhovateľovi tak vznikla škoda.

Okrem uvedeného navrhovateľ v podaní doručenom odvolaciemu súdu dňa 07.01.2016 poukazoval na rozpor rozhodnutia súdu prvého stupňa o náhrade trov konania s dobrými mravmi s tým, že on je jediným poškodeným v prípade a preto by mal súd na túto skutočnosť prihliadnuť ako na dôvod osobitného zreteľa, pre ktorý žiadnemu z odporcov neprizná náhradu trov konania. Na túto časť doplnenia odvolania navrhovateľa odvolací súd podľa § 205 ods. 3 O.s.p. neprihliadol, pretože navrhovateľ ňou rozširoval dôvody svojho odvolania po uplynutí lehoty na odvolanie. Z rovnakého dôvodu odvolací súd neprihliadol na doplnenie odvolania navrhovateľa, ktoré bolo odvolaciemu súdu doručené dňa 14.01.2016. V ňom navrhovateľ uvádza aké zákonné povinnosti podľa neho porušil pri realizácii dobrovoľnej dražby odporca 4/ a ktoré porušenie právnej povinnosti je v príčinnej súvislosti so škodou, ktorá navrhovateľovi vznikla a ktorej náhrady sa v tomto konaní domáha. Ani tieto dôvody neboli v odvolaní navrhovateľa pôvodne uplatnené a ide tak o rozšírenie dôvodov odvolania navrhovateľa po uplynutí lehoty na odvolanie, na ktoré odvolací súd nemôže prihliadnuť.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadrili odporcovia 1/, 2/, 4/ a 5/.

Podľa odporkyne 1/ je odvolanie navrhovateľa proti rozsudku súdu prvého stupňa zmätočné, neobsahuje vecné ani právne dôvody. Podľa odporkyne 1/ je rozsudok súdu prvého stupňa a jeho odôvodnenie obsiahle a dôkladné. Súd prvého stupňa sa vysporiadal so všetkými tvrdeniami navrhovateľa a obranou odporcov. Ak navrhovateľ tvrdí, že o vlastníctve odporcov 1/ a 2/ k predmetným nehnuteľnostiam nebolo rozhodnuté žiadnym štátnym orgánom, je to tak preto, že dobrovoľná dražba týchto nehnuteľností bola súdom vyhlásená za neplatnú, čím sa ex lege podľa § 21 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z.z. obnovil právny stav pred dražbou. Rozhodnutie súdu o neplatnosti dražby má teda zo zákona účinky určenia vlastníctva predmetného bytu odporcami 1/ a 2/. Odporkyňa 1/ nespochybňuje, že navrhovateľ má právo na vrátenie ceny vydraženia, avšak len voči osobám, ktoré výťažok z dražby prevzali. V konaní nebolo tvrdené ani preukázané, že by takouto osobou bola odporkyňa 1/. Pokiaľ ide o záložnú zmluvu k predmetným nehnuteľnostiam, tento právny úkon bol v zmysle § 40a v spojení s § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka len relatívne neplatný a až do právoplatnosti rozsudku súdu o určení jeho neplatnosti sa naň hľadelo ako na platný právny úkon. Odporca 5/ preto nemal povinnosť ani oprávnenie relatívnu neplatnosť záložnej zmluvy skúmať. Okrem toho odporkyňa 1/ vyslovila názor, že u navrhovateľa nedošlo ani ku vzniku škody. Navrhovateľ má proti odporcovi 3/ nárok na vrátenie výťažku dražby priamo podľa zákona č. 527/2002 Z.z. a tento nárok nemôže byť preto zároveň škodou. Súd prvého stupňa podľa nej správne vyhodnotil kauzálnu súvislosť medzi jej konaním a prípadnou škodou navrhovateľa, keď medzi jej konaním a škodou, ktorá mala vzniknúť navrhovateľovi uplynulo 11 mesiacov, počas ktorých vykonali odporcovia 2/, 3/ a 4/ ďalšie úkony - návrh na vykonanie dražby, dražba, prevzatie výťažku dražby, žaloba o neplatnosť dražby a podobne, ktoré úkony boli vykonané mimo vôle odporkyne 1/. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a uplatnila si k náhrade trovy odvolacieho konania za trovy právneho zastúpenia.

Odporca 2/ sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril v tom zmysle, že sa v plnej miere stotožňuje so závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí. Odporca 2/ nemal žiadnu zákonnú povinnosť podľa žalobu alebo inak namietat' neplatnosť záložnej zmluvy. On sám nezapríčinil neplatnosť záložnej zmluvy a preto ani nemohol porušiť žiadnu právnu povinnosť ako tvrdí navrhovateľ. Odporca 2/ nebol nijako zapojený do dobrovoľnej dražby, nepričinil sa o to, aby sa uskutočnila, nespôsobil jej neplatnosť, nikdy nenakladal s výťažkom z dražby a ani nespôsobil neplatnosť záložnej zmluvy. Rovnako nemal nič spoločné ani s pohľadávkou, na uspokojenie ktorej bola dobrovoľná dražba vykonaná. Odporca 2/ do celej veci zasiahol len tak, že spolu s odporkyňou 1/ podal spoločnú žalobu o neplatnosť dražby a následne podal žalobu o určenie neplatnosti záložnej zmluvy. Tieto však nie sú porušením práva ale len úkonom uplatnenia alebo obrany práva navrhovateľa a preto nemôžu zakladať akúkoľvek zodpovednosť odporcu za prípadnú škodu navrhovateľa. U odporcu 2/ tak chýba základný predpoklad zodpovednosti za škodu, protiprávny úkon. Navrhol preto, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a jemu priznal náhrady trov odvolacieho konania za trovy právneho zastúpenia.

Odporca 4/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že s odvolacími tvrdeniami navrhovateľa sa nestotožňuje a považuje ich za účelové. Podľa neho súd prvého stupňa vec správne skutkovo i právne posúdil a následne vo veci i správne rozhodol. Z obsahu odvolania navrhovateľa nevyplýva, z akého dôvodu napáda rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí svojho návrhu proti odporcovi 4/. Napriek tomu odporca 4/ uvádza, že záložná zmluva zo dňa 27.10.2008 bola výlučne relatívne neplatným právnym úkonom, ktorý bolo potrebné považovať za platný, až do doby kým sa dotknutá osoba jeho neplatnosti nedovolala. Žaloba o určenie neplatnosti záložnej zmluvy nebola do skončenia dražby podaná a odporca 4/ ako dražobník teda nemal inú možnosť len na základe návrhu odporcu 3/ začať dražbu a riadne v nej pokračovať. U odporcu 4/ tak nie sú splnené základné podmienky prípadnej zodpovednosti za škodu navrhovateľa. Navrhol preto potvrdiť napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a uplatnil si k náhrade trov odvolacieho konania za trovy právneho zastúpenia.

Odporca 5/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že v konaní o návrhu na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností na základe zmluvy o zriadení záložného práva k predmetnému bytu konala Správa katastra Trenčín ako správny orgán v súlade s právnymi predpismi. Predmetná záložná zmluva bola uzatvorená v rozpore s § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka a preto bola relatívne neplatným právnym úkonom podľa 40a Občianskeho zákonníka. Na takúto neplatnosť právneho úkonu mohol menovaný orgán ako aj súdy a iné štátne orgány prihliaďnúť len na návrh oprávnenej osoby, teda len ak by sa druhý manžel dovolal relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu. Takýto nebol podaný a preto Správa katastra Trenčín nemala inú možnosť ako vklad záložného práva podľa katastrálneho zákona povoliť. Odporca 5/ ďalej poukázal na to, že navrhovateľ sa proti nemu domáha náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s podľa neho nezákonným rozhodnutím Správy katastra Trenčín o povolení vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností. V konaní o povolení vkladu však navrhovateľ nebol účastníkom a preto podľa príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci si nemôže nárokovať náhradu škody z nezákonného rozhodnutia. Okrem toho, vychádzajúc z prezumpcie správnosti správneho aktu, nezákonným rozhodnutím je len také rozhodnutie, ktoré bolo zrušené alebo zmenené príslušným orgánom pre nezákonnosť. To sa v tomto prípade nestalo. Neboli tak splnené základné podmienky vzniku nároku navrhovateľa na náhradu škody proti odporcovi 5/. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu a z dôvodov odvolania navrhovateľa, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutých častiach vo výrokoch I., III., IV., V. a VI. ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom nebol výrok II. napadnutého rozsudku, ktorým bola odporcovi 3/ uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 31.050,- eur spolu s úrokom z omeškania 8,5% ročne zo sumy 31.050,- eur od 29.8.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keď tento nebol odvolaním navrhovateľa napadnutý a nadobudol tak právoplatnosť. V tejto časti preto nie je týmto rozhodnutím odvolacieho súdu rozsudok súdu prvého stupňa dotknutý /§ 206 O.s.p./.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul

rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p.. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa použil správne právne predpisy, správne ich vyložil a na daný skutkový stav ich aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

V konaní pred súdom prvého stupňa bolo preukázané, že predmetné nehnuteľnosti boli predmetom zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 27.10.2008, ktorú uzatvorili odporkyňa 1/ ako záložca a odporca 3/ ako záložným veriteľom. Vklad záložného práva z tejto záložnej zmluvy do katastra bol odporcom 5/ povolený rozhodnutím V 6337/2008 zo dňa 5.11.2008. Na návrh odporcu 3/ ako záložného veriteľa vykonal odporca 4/ ako dražobník dňa 21.9.2009 dražbu predmetných nehnuteľností. Príklep na dražbe bol udelený navrhovateľovi za cenu 31.050,- eur. Celý výťažok z dražby prevzal podľa vykonaného dokazovania odporca 3/. Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. 14C/196/2009-214 zo dňa 12.9.2011, právoplatným dňa 15.11.2011 určil, že uvedená dražba konaná dňa 21.9.2009 je neplatná a to z dôvodu, že Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. 15C 338/201028 zo dňa 20.1.2011 vyhovel návrhu odporcu 2/ a určil, že je neplatná zmluva o zriadení záložného práva uzavretá dňa 27.10.2008 medzi odporkyňou 1/ ako záložcom a odporcom 3/ ako záložným veriteľom. Za neplatnú bola zmluva o zriadení záložného práva súdom určená podľa § 40a v spojení s § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že založené nehnuteľnosti boli v BSM odporcov 1/, 2/ a odporkyňa 1/ zmluvu uzavrela bez vedomia a súhlasu odporcu 2/, pričom nešlo o bežnú vec.

Podľa § 32 ods. 3 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov, ak je dražba neplatná, každá osoba, ktorá prevzala výťažok dražby podľa odseku 1, je povinná vrátiť ho bezodkladne vydražiteľovi. Dražobník je povinný na výzvu vydražiteľa oznámiť mu sumu, ktorú odovzdal záložnému veriteľovi a dlžníkovi, prípadne sumu, ktorú zložil do notárskej úschovy. Právo na náhradu škody tým nie je dotknuté.

V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia vzniklo navrhovateľovi právo na vrátenie výťažku dražby zo dňa 21.9.2009, ktorá bola právoplatným rozhodnutím súdu určená za neplatnú. Keďže výťažok z dražby preukázane prevzal celý len odporca 3/, právo na vrátenie výťažku vzniklo navrhovateľovi len proti tejto osobe a súd prvého stupňa preto správne napadnutým rozsudkom odporcovi 3/ uložil povinnosť vrátiť navrhovateľovi celý výťažok z neplatnej dražby.

Proti odporcom 1/, 2/, 4/ a 5/ si navrhovateľ nárok na vrátenie výťažku dražby uplatňoval titulom náhrady škody.

Odvolací súd je v plnej zhode s vyslovenými závermi súdu prvého stupňa, že odporkyňa 1/ porušila právnu povinnosť, keď v rozpore s § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka uzatvorila zmluvu o zriadení záložného práva k predmetu jej bezpodielového spoluvlastníctva s odporcom 2/ bez vedomia a súhlasu odporcu 2/ ako druhého bezpodielového spoluvlastníka. Napriek tomu medzi týmto porušením právnej povinnosti zo strany odporkyne 1/ a tvrdenou škodou navrhovateľa neexistuje vzťah priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti, ktorý je podmienok vzniku zodpovednosti odporkyne 1/ za tvrdenú škodu navrhovateľa. Zo sledu relevantných príčin a následkov, tak ako na ne poukázal vo svojom rozhodnutí súd prvého stupňa, jednoznačne vyplýva, že zmenšenie majetku navrhovateľa nebolo spôsobené priamo uvedeným protiprávnym konaním odporkyne 1/, pretože majetok navrhovateľa by sa nezmenšil, ak by zároveň nedošlo k ďalším udalostiam, t.j. k vykonaniu dobrovoľnej dražby, k uplatneniu relatívnej neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva odporcom 2/, k vyhláseniu zmluvy o zriadení záložného práva súdom za neplatnú, a k vyhláseniu dobrovoľnej dražby za neplatnú. Zodpovednosť nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite a z uvedených okolností vyplýva iba sprostredkované pôsobenie protiprávneho úkonu odporkyne 1/ na konečný následok.

Pokiaľ ide o odporcu 2/ navrhovateľ v celom konaní, ani vo svojom odvolaní, netvrdil akú právnu povinnosť, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s jeho tvrdenou škodou, mal odporca 2/ porušiť. Úkony, ktoré odporca 2/ v predmetnej záležitosti vykonal, podanie žaloby o určenie neplatnosti dražby a podanie žaloby o určenie neplatnosti záložnej zmluvy, nie sú úkonmi porušujúcimi nejakú právnu povinnosť

odporcu 2/ ale len úkonmi naplňajúcimi jeho ústavné právo na súdnu ochranu. Rovnako u odporcu 4/ navrhovateľ netvrdil konkrétnu právnu povinnosť, ktorú mal odporca 4/ porušiť a ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdenou škodou navrhovateľa. Tak u odporcu 2/ ako aj odporcu 4/ preto nebolo preukázané splnenie už prvej základnej podmienky vzniku ich zodpovednosti za škodu navrhovateľa, porušenie právnej povinnosti.

Nakoniec, čo sa týka odporcu 5/, tu môže odvolací súd len zopakovať správne závery súdu prvého stupňa. Navrhovateľ nebol účastníkom správneho konania, v ktorom bolo vydané podľa neho nezákonné rozhodnutie Správy katastra Trenčín o povolení vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností a preto nie je podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci aktívne vecne legitimovaný nárokovať si náhradu škody z nezákonného rozhodnutia. Rovnako je pravdou, že rozhodnutie menovaného orgánu, ktoré navrhovateľ považuje za nezákonné a ktoré má byť podľa neho v príčinnej súvislosti so škodou, ktorá mu vznikla, nebolo zrušené ani zmenené príslušným orgánom pre nezákonnosť, teda nie je splnené ďalšia podmienka zodpovednosti odporcu 5/ za tvrdenú škodu navrhovateľa. Nakoniec je potrebné zopakovať, že záložná zmluva zo dňa 27.10.2008 je skutočne len relatívne neplatným právnym úkonom v zmysle § 40a v spojení s § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a nie absolútne neplatným právnym úkonom ako to stále tvrdí navrhovateľ. Správa katastra Trenčín v konaní o povolení vkladu záložného práva z tejto zmluvy mohla na jej neplatnosť prihliadnuť len vtedy, ak by sa odporca 2/ ako dotknutý manžel odporkyne 1/ relatívnej neplatnosti dovolal, čo sa do doby rozhodnutia tohto orgánu nestalo. Z tohto dôvodu bolo potrebné na tento právny úkon hľadieť ako na platný /§ 40a Občianskeho zákonníka/.

Navrhovateľ si v konaní proti odporcom 3/, 4/ a 5/ uplatňoval aj nárok na náhradu škody 2.960,- eur, ktorú sumu dňa 9.10.2009 vyplatil súdnemu exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi, exekútorsky úrad v Šali na exekúciu vedenú pod sp. zn. EX 1316/09 proti odporkyňi 1/ ako povinnej /proti odporcom 1/ a 2/ bolo konanie o návrhu navrhovateľa zastavené pre prekážku litispendencie, keď si navrhovateľ proti odporcom 1/ a 2/ rovnaký nárok uplatňuje v skôr začatom súdnom konaní/. Možno súhlasiť so závermi súdu prvého stupňa, že ohľadne tohto nároku navrhovateľ nielen že nepreukázal splnenie žiadnej z podmienok vzniku zodpovednosti odporcov 3/, 4/ a 5/ za takúto škodu, či za takéto bezdôvodné obohatenie ale ani neunesol bremeno tvrdenia, keď tento nárok uplatnený proti odporcom 3/, 4/ a 5/ napriek výzve súdu bližšie nezdôvodnil.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach vo výrokoch I., III., IV., V. a VI. ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1, § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní mali plný úspech odporcovia 1/ až 5/, keď odvolací súd na dovolanie navrhovateľa rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdil. Odporcovia 1/ až 5/ tak majú podľa § 142 Ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporcovia 3/ a 5/ si však právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili a keďže súd rozhoduje o náhrade trov konania len na návrh /§ 151 ods. 1 O.s.p./, odvolací súd im z tohto dôvodu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Pokiaľ ide o odporcov 1/, 2/ a 4/, títo si v podaných vyjadreniach k odvolaniu navrhovateľa uplatnili právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade existujú aj dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. im nemusí výnimočne náhradu trov odvolacieho konania priznať. Za takéto dôvody odvolací súd považoval skutočnosti týkajúce sa pomerov samotného navrhovateľa ako aj v okolnostiach danej veci. Navrhovateľovi bolo uznesením súdu prvého stupňa priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu uznesením č.k. 20C/63/2013-128 zo dňa 04. júna 2015, pričom z tlačiva, ktorým navrhovateľ dokladoval svoje pomery k žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov vyplýva, že navrhovateľ je nezamestnaný, rovnako je nezamestnaná aj jeho manželka, má dve nezaopatrené deti, vlastní síce trojizbový byt ale má dlh z hypotekárneho úveru 25.000,- eur, ktorý má splácať po 175,- eur mesačne. Takéto pomery navrhovateľa podľa odvolacieho súdu neumožňujú, aby bol navrhovateľ zaviazaný k náhrade trov odvolacieho konania odporcov 1/, 2/ a 4/. Okrem toho podľa okolností danej veci navrhovateľ uhradil cenu dosiahnutú vydražením 31.050,- eur a jej vrátenie odporcom 3/ /podľa rozsudku súdu prvého stupňa/ možno hodnotiť ako problematické, keď odporca 3/ sa v priebehu konania dostal do likvidácie. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené skutočnosti spolu s pomermi navrhovateľa sú takými

výnimočnými okolnosťami, ktoré opodstatňujú uplatnenie práva súdu podľa § 150 ods. 1 O.s.p. a odôvodňujú nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania odporcom 1/, 2/ a 4/ v celom rozsahu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.